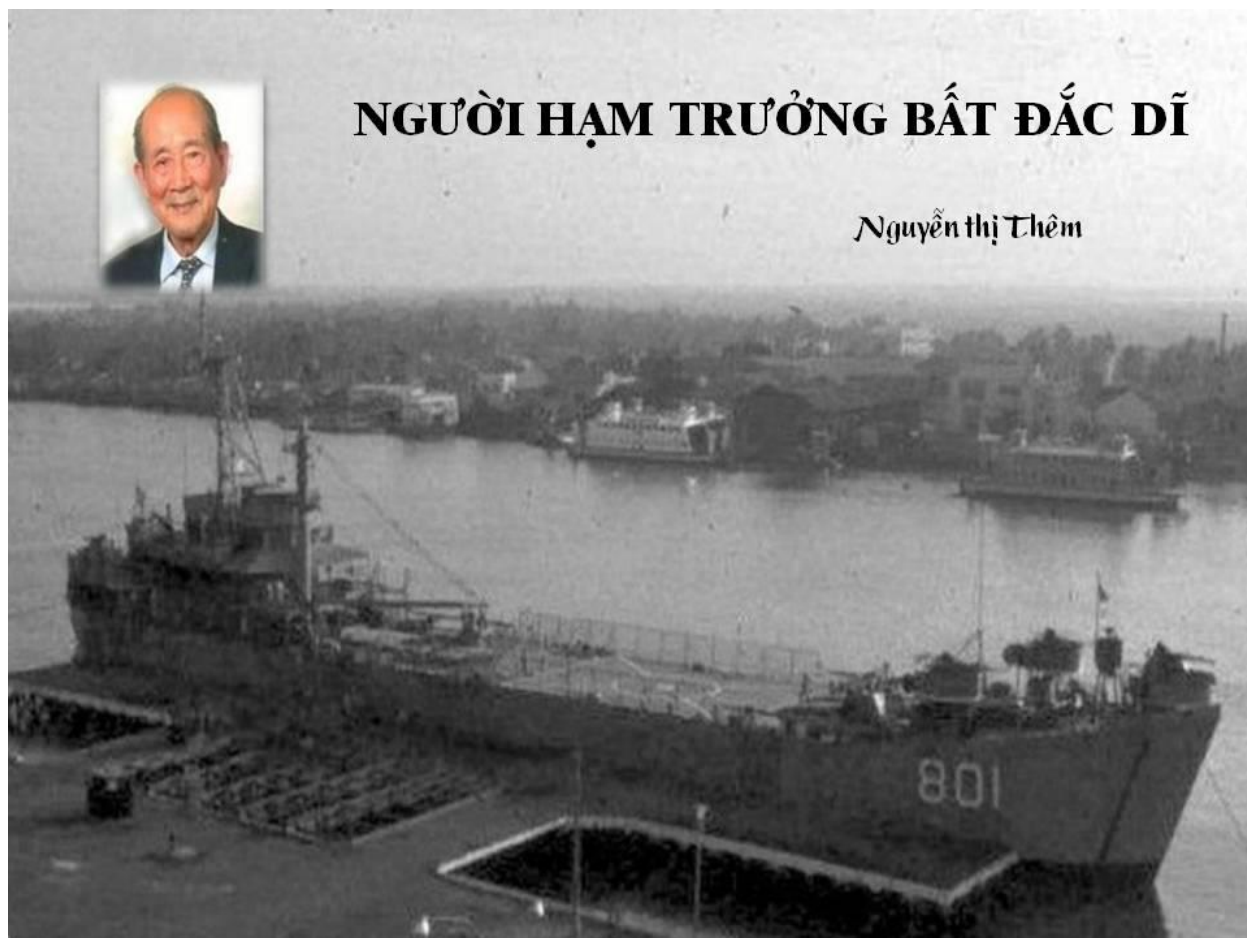


NGƯỜI HẠM TRƯỞNG BẮT ĐẮC DĨ.



Một ngày tang thương của 48 năm về trước, khoảng 8:30 tối ngày 29/4/1975 gia đình đại tá Hải Quân Bùi Cửu Viên vội vã xuống dương vận hạm HQ 801 trong Hải Quân Công Xưởng để rời khỏi Việt Nam. Chiến hạm đó đang trong tình trạng sửa chữa và chỉ chạy được một máy. Khi tàu chạy ra tới Nhà Bè thì các cơ khí viên của chiến hạm đã sửa tiếp được máy số 2. Như vậy tàu đã có được hai máy để chạy ra biển.

Khi chiếc tàu đi tới ngã 4 Lòng Tảo (Lòng Tàu) và Soài Rạp thì thấy Soái hạm Trần Hưng Đạo 01 bị nạn đang đánh đèn và gọi vô tuyến điện kêu cứu. Đại Tá Viên quá mệt mỏi sau một ngày biển cố dồn dập, anh

ngồi trên sân cờ cùng một số Sĩ Quan di tản. Lúc bấy giờ Hạm Trưởng chiếc HQ 801 là Thiếu Tá Nguyễn Phú Bá từ trên đài chỉ huy chạy xuống hỏi Đại Tá Viên:

- Commandant, mình có cứu nó được không?

- Nếu anh quay lại, tôi có thể cứu được.

Lúc bấy giờ chiếc HQ 801 đã đi qua khỏi HQ Trần Hưng Đạo một hải lý rưỡi rồi. Đồng hồ chỉ lúc đó là 12:30 sáng, nếu quay lại cứu thì khi ra khỏi Vũng Tàu trời sáng tỏ có thể bị địch trên núi bắn xuống rất nguy hiểm cho mấy ngàn người ở trên tàu. Trong tình trạng khẩn cấp và nan giải đó Đại tá Viên nghĩ tới lời thề của mình trong thời gian huấn luyện trong quân trường. Các Sĩ Quan người Pháp luôn nhắc nhở: " Nếu người Sĩ Quan Hải Quân gặp người lâm nạn trên biển cả mà không cứu thì các anh không xứng đáng là người Sĩ Quan Hải Quân" Anh nhìn Thiếu Tá Nguyễn Phú Bá và quyết định: "Phải cứu chiến hạm, Người ta gặp nạn thì mình phải cứu." Hạm trưởng Bá đồng ý quay tàu và giao tay lái cho Đại tá Viên: ' Thôi! Đại Tá lái đi'

Chiếc HQ 801 quay đầu lại và ra lệnh cột dây để kéo chiếc tàu Trần Hưng Đạo ra giữa sông. Vừa kéo ra được một quãng, khi hai chiếc tàu cập sát nhau thì những người trên soái hạm HQ 01 đã nhảy sang tàu HQ 801. Chỉ trong vòng 5 phút đồng hồ mà có vài trăm người đã nhảy qua. Điều đó vô cùng nguy hiểm vì khi tàu ra tới giữa sông, hai tàu sẽ dang ra và người ta sẽ rớt xuống biển. Đại Tá Viên ra lệnh cho các thủy thủ bắn súng chỉ thiên để chấm dứt tình trạng vô cùng hung hiểm này.

Khi chiếc HQ 01 ra được giữa sông anh toát mồ hôi hột. Quyết định chí mạng của anh nếu không thành công hai tàu sẽ đụng vào nhau trong đêm tối có thể giết chết bao nhiêu mạng người trên cả hai con tàu.

Vững tin vào tài điều khiển đầy kinh nghiệm của một sĩ quan Hải Quân 21 năm trên sông nước anh đã cứu được mấy ngàn người trong đường tơ kẽ tóc. Chiếc Trần Hưng Đạo HQ 01 ra khỏi vùng nguy hiểm bắt đầu chạy theo chiếc HQ 801 dẫn ra tới biển an toàn không bị phát hiện hay bị địch trên núi bắn xuống.

Khi tàu HQ 801 gần tới Phan Thiết chiến hạm nhận được lệnh của Tư lệnh Hải Quân: ' Tất cả các chiến hạm phải tập trung tại Côn Sơn để chuẩn bị đi Subic Bay' Gia đình Hạm Trưởng Nguyễn Phú Bá không muốn đi và muốn ông phải lái tàu về lại Sài Gòn. Đại Tá Viên không đồng ý vì nếu tàu về Sài Gòn thì mấy mấy ngàn người di tản đang ở trên tàu phải kẹt lại hết. Ông quyết định nói chuyện trên vô tuyến với ngài Tư Lệnh Hải Quân. Cuối cùng Tư Lệnh quyết định cho một chiếc tàu dầu đến đón những người muốn trở về Sài Gòn vì gia đình còn kẹt lại và ra lệnh:

- Toi lái chiếc tàu đó đi . Toi làm hạm trưởng

Đó là nguyên nhân của cái tên : "Hạm Trưởng Bất Đắc Dĩ" mà sau này anh Viên hay nói. Bởi vì anh đã không làm hạm trưởng 11 năm từ năm 1964 mặc dù anh vẫn giữ chức vụ chỉ huy ở trên bờ. Vậy mà đến phút chót của VNCH anh lại làm hạm trưởng lần cuối cùng với con tàu này. Anh nói: " Đó là cái duyên của mình với Hải Quân."

Tàu tiếp tục rời Côn Sơn đến Subic Bay. Tại đây tất cả quân nhân VNCH phải cởi bỏ hết quân phục và trao trả chiếc tàu lại cho Hải quân Mỹ. Tại đây cờ VNCH phải kéo xuống và người Mỹ kéo cờ của họ lên. Chính thể VNCH đã bị giải thể. Nước mắt của những người lưu vong rơi xuống như chia tay một trang chiến sử. Từ đây giữa một nơi không phải là VN họ là những người lưu vong không còn nơi chốn để về.

Đại tá Viên kể lại cuộc đời mình trong phần phỏng vấn của đài RFA trong ngục. Anh nói:

- Lúc bấy giờ trong lòng tôi rất xúc động. Tôi không biết kể từ nay cuộc đời mình sẽ trôi nổi ra làm sao... Và khi tôi bỏ chiếc nón với cặp lon xuống dưới sàn tàu thì tôi nghĩ là từ nay mình có cuộc đời khác hẳn. Các sĩ quan cũng như các thủy thủ đến bên cạnh tôi, các anh em ôm lấy nhau cũng chỉ muốn khóc.

Một điều thật đẹp nữa là trong vòng 5 phút hai tàu cập sát vào nhau, 200 người đã nhảy từ HQ 801 sang HQ 01 có ông Nguyễn Văn Khanh hiện tại đang là Giám Đốc Ban Việt Ngữ Đài Á Châu Tự Do đơn vị phỏng vấn anh. Nếu lúc ấy Đại Tá Viên không quyết định cứu người thì có lẽ bây giờ không có một Nguyễn Văn Khanh.

Các bạn biết không? Vị cựu đại tá VNCH Bùi Cửu Viên đã cứu bao ngàn người trên soái hạm Trần Hưng Đạo HQ 01 mà mọi người yêu kính . Người hạm trưởng đầu tiên của con tàu HQ 501 mà anh nhận từ Mỹ năm 1962 cho VNCH lúc anh mới là Đại Úy. Anh đã yên bình ra đi lúc 1:20 sáng ngày thứ Ba 11 tháng 4 năm 2023 thọ 92 tuổi. Vị ân nhân của mấy ngàn người di tản năm 1975 đã thật sự ra khơi và mãi mãi không về.

Chúng tôi, nhóm Cô Gái Việt, Minh Châu Trời Đông và Văn Bút Hải Ngoại Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ gọi anh Viên là anh rể với tất cả kính trọng lẫn thương yêu. Anh là phu quân của Trương Vương Hồng Thủy chủ tịch VBHNVDHBK. Anh Viên là một người hiền lành, vui tính và hiếu khách. Anh canh cánh bên lòng tâm sự một người lưu vong. Sau khi về hưu, anh là hậu phương luôn hỗ trợ chị trong các công tác hoạt

động cộng đồng và bảo toàn văn hóa. Ai gặp anh một lần là nhớ hoài vì sự tốt bụng và thân ái của anh.

Anh chị là chuyện tình đẹp giữa một hoa khôi Trưng Vương và một Sĩ Quan Hải Quân đẹp trai tài giỏi. Họ cưới nhau đã được 60 năm và sống rất đẹp. Chữ ĐẸP tôi dùng đầy đủ ý nghĩa cho một cuộc sống hôn nhân mỹ mãn. Anh chị yêu nhau tương kính như tân. Anh hiền hòa tế nhị, chị dịu dàng đoan trang. Các con đều hiếu thuận và có cuộc sống thành công ở xứ người . Anh chị hiện cư ngụ ở thành phố Gaithersburg, bang Maryland, Hoa Kỳ.

Chúng tôi thường gọi chị Hồng Thủy là Chị Yêu bởi vì ngoài dung nhan xinh đẹp, trẻ trung hơn số tuổi, chị còn là một nhà văn một người hết lòng để bảo toàn văn hóa Việt. Chị là chủ bút của Nguyệt San Kỷ Nguyên Mới, thành viên của Tủ Sách Tiếng Quê Hương, Nhà Việt Nam Vùng Hoa Thịnh Đốn. Đối với chúng tôi chị Hồng Thủy là một người chị luôn quan tâm lo lắng cho mọi người. Chị khéo léo và giải quyết những vấn đề gặp phải với sự tế nhị và cương quyết.

Nhà chị là nơi những người bạn thân thường đến dường như mỗi năm vào tháng ba, tháng tư để được anh chị hướng dẫn đi thăm thủ đô Hoa Thịnh Đốn, thưởng thức, ngắm hoa Anh Đào nở rộ xinh đẹp. Năm nay cũng đầu tháng tư nhóm chúng tôi tổ chức đi chơi. Tôi không tham dự vì đã có chuyến đi chơi Hy Lạp trùng với thời gian này. Khi các anh chị về kể lại là anh Viên tuy đã 92 mà trông rất khỏe. Anh trẻ đi trên 10 tuổi. Anh lái xe ra tận phi trường để đón mọi người dù đi về gần hai tiếng. Mỗi sáng anh dậy thật sớm pha cà phê, nước trà, chiên trứng làm điểm tâm cho từng người. Đó là phong thái và cách phục vụ khách lâu nay của anh. Nhà anh chị tràn ngập tiếng cười vì những câu pha trò duyên dáng, những thức ăn thật ngon do chị nấu và anh mời

mọc chân thành. Mọi người trao đổi với nhau những mẫu chuyện vui ai ai cũng khen anh chị hiểu khách. Nhất là anh đã tiếp đãi khách của vợ một cách hết lòng.

Vậy mà khi những câu chuyện, những bài viết về chuyến đi chưa chấm dứt thì hung tin đã đến với mọi người. Chị Hồng Thủy gọi với tiếng khóc nức nở : "Em ơi! Anh đã đi rồi" Chỉ mới một tuần thôi, niềm vui chưa hết dư âm thì nỗi đau làm mọi người như đóng băng vì sửng sốt. Anh đi rồi, chị sẽ ra sao đây. 60 năm chồng vợ, anh chị quấn quít yêu thương nhau, căn nhà rộng thênh thang vì các con đều ra riêng tự lập, chị sẽ cô đơn và đau đớn lắm.

30/4/1975 người Việt lưu vong trên những xứ sở tự do vẫn nhớ hoài ngày tang thương đó. Ngày đất nước VN thay ngôi đổi chủ, lá cờ vàng bị kéo xuống vùi dập tả tơi. Ngày những người lính chiến VNCH oai hùng bị làm kẻ tội đồ dân tộc. Ngày của những vị anh hùng tuấn tiết hy sinh. Ngày mà mọi người dân miền Nam rơi vào khủng hoảng.

Đại tá Bùi Cửu Viên đã rời khỏi VN trên chiếc HQ 801 và đã giúp soái hạm HQ 01 an toàn tìm về bến tự do Anh trở thành vị hạm trưởng bất đắc dĩ lần cuối cùng lái con tàu ra khơi tìm tự do. Bây giờ 48 năm sau cũng vào tháng tư anh bỏ lại tất cả để về nước Chúa.

Mấy hôm nay chúng tôi đã gửi đến chị Hồng Thủy và gia đình những lời chia buồn chân thành nhất. Trong thâm tâm tất cả mọi người chúng tôi anh Viên như một người anh rộng lượng và chăm chút em út. Anh ra đi để lại sự kính trọng lẫn thương tiếc cho biết bao người.

Chị ơi!

Hãy cố gắng vượt qua sự mất mát to lớn này. Chị hãy tin là anh được Chúa rước về thiên đàng vì nơi chốn này anh đã làm được nhiều điều tốt đẹp vui lòng Chúa.

Em không biết phải nói gì để chị biết em đang rơi nước mắt vì thương chị quá đỗi mà không biết phải làm gì hơn.

Giữ gìn sức khỏe và bình an nha chị. Chúng em luôn bên cạnh chị và tin tưởng rằng chị Hồng Thủy của chúng em, người chị tài ba sẽ kiên cường đối diện với mọi tình huống.

Cầu nguyện linh hồn anh An Bình nơi nước Chúa

Nguyện ơn trên cho chị đủ sức mạnh để vượt qua tất cả

Nguyễn thị Thêm.

15/4/1975

Những chi tiết trong bài viết lấy ra từ cuộc phỏng vấn Cựu Đại tá Hải quân Bùi Cửu Viên của đài RFA do cô Hòa Ái phụ trách ngày 18/3/2015

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Cựu Đại Tá Hải Quân VNCH

BÙI CỬU VIÊN

Trần gian Anh đã đến
Cõi tạm Anh rời xa
Chúa trên cao đã gọi
Đón linh hồn Guise

Đại Tá Bùi Cửu Viên
Cứu bao người vượt biên
Nhân hậu và đạo đức
Ơn nghĩa vẫn lưu truyền

Anh là người chồng tốt
Người cha thật là hiền
Người anh rể đáng kính
Người sĩ quan trung kiên

Hãy an nghỉ đi Anh
Đời đời cõi Vĩnh Hằng
Cõi trời nhiều ơn phước
Thiên Đường đón chào Anh

Chúng em xin thành thật chia buồn cùng
Chị HỒNG THỦY và toàn thể gia quyến.

Nguyễn thị Thêm và gia đình





KHÓC ANH VIÊN

Anh VIÊN ơi,
 Anh đi, đi thật rồi sao
 Nghe tin cứ ngỡ chiêm bao ban ngày
 Hai năm xưa khoảng giờ này
 Hoa đào thắm nở, cà bầy chúng em
 Anh đưa anh đón đi xem
 Mỗi sáng thức dậy anh đem bánh về
 Cà phê, bánh mới no nê
 Eden ghé đên ê hê đầu chiền
 Tối về vui chuyện liền miên
 Ngày anh vượt biển đem thuyền ra khơi
 Lái con tàu giúp nhiều người
 Thoát tay Cộng đỏ, sống đời tự do...
 Cùng chị anh đã chung lo
 Bảo tồn, phát triển văn thơ nước nhà
 Dịu dàng lời nói ôn hòa
 Ân cần, chăm sóc, xuê xoa chuyện vui
 Nhà anh nhiều bạn tới lui
 Khi về ai cũng êm vui trong lòng
 Chị, anh, thuận vợ thuận chồng
 Chan hòa hạnh phúc: đàn ông tuyệt vời
 Mà nay anh đã vội rời
 Chị em ở lại ai người trông nom
 Từ nay đối bóng hàng đêm
 Chị em đứt ruột nỗi niềm nhớ thương
 Đồi theo anh ở thiên đường
 Hường nhan thánh Chúa, lòng vương mối sầu.
 Sao Khuê - 11 tháng tư 2023



THƯƠNG CHỊ HỒNG THỦY

Chị HỒNG THỦY ơi!
 Tin anh mất lệ em rơi
 Từ nay chị phải cuối đời cô đơn
 Người chồng yêu quý không còn
 Còn đâu bóng dáng sớm hôm cận kề
 Tình xưa những lúc hẹn thề
 Những ơn, những nghĩa phu thê đá vàng
 Anh hiền chị lại đoan trang
 Một đôi phu phụ khiến ngàn người thương
 Người anh rể, vẹn đôi đường
 Lái xe đưa đón phi trường gần xa
 Nụ cười của chị nở hoa
 Anh tiếp đãi khách đến nhà viếng thăm
 Giờ anh đi biệt xa xăm
 Chị buồn thương nhớ âm thầm từng đêm
 Chị ơi! vạn vật chẳng bền
 Tử sinh, sinh tử tự nhiên luật trời
 Giờ anh vĩnh biệt ra khơi
 Con tàu năm cũ đón mời sang sông.
 Chảy đi giọt lệ tuôn dòng
 Tiễn anh lần cuối vợ chồng chia tay
 Coi như duyên tận kiếp này
 Hẹn nhau kiếp khác trả vay một đời
 Tang chồng chị vẫn đầu rôi
 Tình duyên trọn đạo một đời sắt son
 Kiên trì cho cháu cho con
 Chủ tịch Hồng Thủy vẫn còn oai nghi.
 Nguyễn Thị Thềm 12/4/2023



KHÓC ANH VIÊN

**Anh VIÊN ơi,
 Anh đi, đi thật rồi sao
 Nghe tin cứ ngỡ chiêm bao ban ngày
 Hai năm xưa khoảng giờ này
 Hoa đào thắm nở, cả bấy chúng em
 Anh đưa anh đón đi xem
 Mỗi sáng thức dậy anh đem bánh về
 Cà phê, bánh mới no nê
 Eden ghé đến ê hề đậu chiên
 Tối về vui chuyện liên miên
 Ngày anh vượt biển đem thuyền ra khơi
 Lái con tàu giúp nhiều người
 Thoát tay Cộng đỏ, sống đời tự do...
 Cùng chị anh đã chung lo
 Bảo tồn, phát triển văn thơ nước nhà
 Dịu dàng lời nói ôn hòa
 Ân cần, chăm sóc, xuề xoà chuyện vui
 Nhà anh nhiều bạn tới lui
 Khi về ai cũng êm vui trong lòng
 Chị, anh, thuận vợ thuận chồng
 Chan hòa hạnh phúc: đàn ông tuyệt vời
 Mà nay anh đã vội rời
 Chị em ở lại ai người trông nom
 Từ nay đối bóng hàng đêm
 Chị em đứt ruột nỗi niềm nhớ thương
 Dối theo anh ở thiên đường
 Hường nhan thánh Chúa, lòng vương mỗi sầu.
 Sao Khuê - 11 tháng tư 2023**



THƯƠNG CHỊ HỒNG THỦY

**Chị HỒNG THỦY ơi!
 Tin anh mất lệ em rơi
 Từ nay chị phải cuối đời cô đơn
 Người chồng yêu quý không còn
 Còn đâu bóng dáng sớm hôm cận kề
 Tình xưa những lúc hẹn thề
 Những ơn, những nghĩa phu thê đá vàng
 Anh hiền chị lại đoan trang
 Một đôi phu phụ khiến ngàn người thương
 Người anh rể, vẹn đôi đường
 Lái xe đưa đón phi trường gần xa
 Nụ cười của chị nở hoa
 Anh tiếp đãi khách đến nhà viếng thăm
 Giờ anh đi biệt xa xăm
 Chị buồn thương nhớ âm thầm từng đêm
 Chị ơi! vạn vật chẳng bền
 Tử sinh, sinh tử tự nhiên luật trời
 Giờ anh vĩnh biệt ra khơi
 Con tàu năm cũ đón mời sang sông.
 Chảy đi giọt lệ tuôn dòng
 Tiễn anh lần cuối vợ chồng chia tay
 Coi như duyên tận kiếp này
 Hẹn nhau kiếp khác trả vay một đời
 Tang chồng chị vấn đầu rồi
 Tình duyên trọn đạo một đời sắt son
 Kiên trì cho cháu cho con
 Chủ tịch Hồng Thủy vẫn còn oai nghi.
 Nguyễn Thị Thêm 12/4/2023**